Dosarul nr. 1-61/2025
1-25170391-18-1-08122025

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

20 ianuarie 2026 satul Varnița

Judecătoria Căușeni, sediul Bender
în componenţa:
Preşedintelui şedinţei, judecătorul Grigorii Damaschin
Grefierii Olga Sochirca și Elena Țînțari

cu participarea:
Procurorului Aliona Prohorenco
Apărătorului Leonid Cuniţîn
Inculpatului Dumitru Cebotari

examinând în ședința de judecată publică, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Cebotari Dumitru Vasile, născut la *****, IDNP: *****, originar şi înregistrat la domiciliu în r/nul *****, în satul *****, cet. al Rep. Moldova, cu studii medii, nesupus militar, celibatar, fără persoane la întreţinere, nu se află la evidenţa medicului narcolog, dar se află la evidenţa medicului psihiatru cu diagnoza *„Tulburare de personalitate”*, fără grade de dizabilitate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, la moment execută pedeapsa cu închisoare în altă cauză penală şi cu antecedente penale, fiind anterior condamnat prin:

- *sentința din 12 martie 2018, emisă în dosarul nr. 1-170/2017 de către Judecătoria Chişinău, sediul Ciocana și decizia Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2024, în baza art. 187 alin. (2) lit. f) din Codul penal la o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 5 ani, fără amendă, iar în*

temeiul art. 90 din Codul penal, a fost suspendată condiţionat pe o perioadă de probaţiune de 3 ani, definitivă, dar contestată cu recurs la CSJ;

- sentinţa din 3 octombrie 2024, emisă în dosarul nr. 1-1735/2024 de către Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani şi decizia Curţii de Apel Centru din 23 ianuarie 2025, în baza art. 187 alin. (2) lit. b) şi e) din Codul penal, la o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 5 ani, fără amendă, iar în temeiul art. 85 alin. (1) din Codul penal, la pedeapsa aplicată s-a adăugat parţial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 12 martie 2018 și Decizia Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2024, de 5 ani de închisoare și i-a fost stabilită o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 6 ani de închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, definitivă și irevocabilă;

- sentinţa din 2 iulie 2025, emisă în dosarul nr. 1–2799/2024 de către Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani, în baza art. 187 alin. (2) lit. b) și e) din Codul penal, la o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 4 ani, fără amendă, iar în temeiul art. 84 alin. (4) din Codul penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumulul parţial al pedepsei aplicate prin această sentinţă şi a pedepsei aplicate prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Centru din 23 ianuarie 2025, redusă cu 56 de zile prin încheierea Judecătoriei Căușeni (sediul Bender) din 22 mai 2025, i s-a stabilit o pedeapsă definitivă cu închisoare de 8 ani, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și contestată cu recurs la Curtea de Apel Centru;

- prin încheierea din 22 martie

2025, emisă de Judecătoria Căuşeni, sediul Bender (Varniţa), în privinţa lui Dumitru Cebotari, a fost redusă cu 56 de zile pedeapsa acestuia pentru perioada detenţiei de 287 de zile în Penitenciarul nr. 13 Chişinău, în condiţii contrare prevederilor art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, în condiţiile art. 473[4] alin. (4) Cod de procedură penală, cu calcularea a 2 zile de reducere pentru 10 zile de detenţie,

în comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 322 alin. (3) din Codul penal.

Procedura de citare legală, executată.
Date cu referire la examinarea cauzei: 8 decembrie 2025 – 20 ianuarie 2026.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate, instanța de judecată,

c o n s t a t ă:

Fapta prejudiciabilă constatată.

1.1. Inculpatul ***Dumitru Cebotari***, fiind deținut al Penitenciarului nr. 8 - Bender, situat pe în mun. Bender, pe str. Chișinăului, nr. 44, a urmărit scopul de folosire ilegală a obiectelor interzise persoanei deținute în penitenciar.

Astfel, cu intenție directă, înțelegând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea lor, într-o zi, la o oră și în circumstanțe care nu au fost stabilite, a primit de la o persoană neidentificată un telefon mobil de model „*Samsung*” cu nr. de IMEI: ***** și o cartelă SIM cu operator neidentificat cu nr. *****, fără card de memorie în stare funcționabilă, pe care l-a folosit până la data de 15 august 2025, aproximativ la ora 8 și 45 min., când a fost ridicat de către angajații instituției penitenciare în cadrul percheziției corporale.

Respectiv, potrivit pct.17 al Anexei nr.7 din Statutul executării pedepsei de către condamnați, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 583 din 26 mai 2006, telefoanele mobile și accesoriile acestora, reprezintă obiecte interzise în penitenciar.

1.2. De către organul de urmărire penală, acţiunile lui *Dumitru Cebotari* au fost încadrate juridic conform art. 322 alin. (3) din Codul penal – *transmiterea ilegală a unor obiecte sau substanţe interzise persoanelor deţinute în instituţiile penitenciare*, adică pentru *„primirea sau folosirea în instituţiile penitenciare, de către persoanele deţinute, a telefoanelor mobile și a cartelelor SIM”*.

Privind procedura.

2.1. În ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Dumitru Cebotari a înaintat o cerere olografă (f.d. 141), prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364[1] din Codul de procedură penală, indicând că recunoaște integral faptele descrise în rechizitoriu, își recunoaște vina, nu solicită administrarea altor probe și se căiește sincer. Cererea a fost susținută de apărătorul acestuia.

2.2. În ședință de judecată, inculpatul a confirmat autenticitatea și conținutul cererii, susținând admiterea acesteia și reiterând recunoașterea vinovăției.

Apărătorul Leonid Cuniţîn, care acționează în baza mandatului avocațial nr. MA 2012532 din 7 octombrie 2025 (f.d. 88), a confirmat autenticitatea cererii și a susținut examinarea cauzei în procedură simplificată.

Acuzatorul de stat Aliona Prohorenco nu a obiectat asupra admiterii cererii, invocând dreptul inculpatului de a solicita examinarea cauzei potrivit procedurii simplificate.

2.3. Instanța reține că, potrivit art. 364[1] alin. (1)–(4) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, prin înscris autentic, că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și solicită judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cu condiția să nu solicite probe noi și să existe suficiente date privind vinovăția și persoana acestuia pentru stabilirea pedepsei. În asemenea caz, instanța admite cererea prin încheiere și procedează la audierea inculpatului conform regulilor de audiere a martorului.

2.4. Reieșind din cele expuse, instanța constată că cererea inculpatului Dumitru Cebotari este autentică, exprimă o manifestare de voință clară și conștientă, a fost susținută personal de inculpat și de apărătorul său în ședință de judecată și vizează examinarea cauzei în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, fără solicitarea unor probe noi. În consecință, instanța a admis, prin încheiere protocolară, cererea inculpatului și a dispus examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364[1] din Codul de procedură penală, procedând la audierea acestuia potrivit regulilor legale.

2.5. Totodată, instanța reține că, potrivit art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Având în vedere principiul contradictorialității, lipsa obiecțiilor din partea acuzării și imposibilitatea instanței de a agrava din oficiu situația inculpatului, admiterea cererii de examinare a cauzei în procedură simplificată se impune ca fiind legală și întemeiată.

2.6. Din examinarea materialelor dosarului, instanța constată că fapta inculpatului este stabilită, există suficiente date cu privire la personalitatea acestuia pentru individualizarea pedepsei, rechizitoriul este întocmit cu respectarea art. 296 din Codul de procedură penală, iar fapta a fost corect încadrată juridic conform art. 322 alin. (3) Cod penal. De asemenea, actele de urmărire penală nu sunt pasibile nulității absolute, nefiind identificate încălcări ale principiului legalității sau ale drepturilor fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar partea apărării nu a formulat obiecții în acest sens.

2.7. Concomitent, instanța menționează că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului nu împiedică o persoană să renunțe de bunăvoie, în mod expres, la garanțiile unui proces echitabil, cu condiția ca aceasta să fi putut prevedea consecințele unei asemenea renunțări (*Hermi c. Italiei, para. 74; Sejdovic c. Italiei, para. 87*). În cauză, inculpatul a formulat o cerere autentică, a fost informat de instanță asupra consecințelor procedurii simplificate și, în prezența apărătorului, a menținut cererea sa, renunțând astfel conștient la anumite garanții pentru examinarea cauzei în ordine simplificată.

Declarațiile inculpatului în ședință de judecată.

3.1. *Inculpatul* ***Dumitru Cebotari***, în ședință de judecată, prin expunere factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, cu referire la circumstanțele de fapt incriminate, a recunoscut vina integral și a specificat că la data de 15 iunie 2025, se afla în Penitenciarul nr. 8 - Bender, când de el s-a apropiat un băiat care i-a propus să procure un telefon mobil, iar el a acceptat. Acest telefon l-a deținut timp de o lună și la data de 8 august 2025, s-a efectuat o percheziție și acest telefon a fost ridicat de la dânsul. A subliniat că ducea convorbiri cu acest telefon doar cu rudele sale.

La întrebarea apărătorului a subliniat că se căiește sincer de cele comise.

La întrebările procurorului a specificat că în toată perioada, telefonul l-a folosit doar el și recunoaște că a cunoscut că este interzis ca în penitenciar să dețină telefon mobil și cartelă SIM.

La întrebările instanţei a concluzionat că a fost reținut la data de 7 mai 2024 și a fost condamnat definitiv.

Cu privire la aprecierea probelor şi încadrarea juridică a faptelor.

4.1. Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța se pronunță asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea unei sentințe de condamnare, achitare sau de încetare a procesului penal, sentința fiind pronunțată în numele legii. Hotărârea instanței trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, iar aceasta își întemeiază soluția exclusiv pe probele cercetate în ședința de judecată.

În acest context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.

În conformitate cu art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare poate fi adoptată doar în măsura în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului a fost dovedită prin ansamblul probelor administrate, fără a se baza pe presupuneri. Instanța reține că orice condamnare trebuie să se sprijine pe probe certe, după verificarea tuturor versiunilor și aprecierea corespunzătoare a eventualelor divergențe, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

4.2. Instanța constată că, în privința inculpatului Dumitru Cebotari, urmărirea penală a fost pornită și desfășurată cu respectarea normelor de procedură penală. Totodată, în contextul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, inculpatului i-au fost aduse la cunoștință cauza, probele pe care se întemeiază acuzația, precum și calificarea juridică a faptelor imputate, prin actele procesuale corespunzătoare.

4.3. Instanța reține că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenție, implică și obligația motivării hotărârii judecătorești. Sub acest aspect, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat constant că instanțele naționale sunt obligate să-și motiveze hotărârile (*Hiro Balani c. Spaniei, Van de Hurk c. Olandei, Ruiz c. Spaniei, Boldea c. României*), întinderea acestei obligații variind în funcție de natura cauzei și de argumentele părților. Motivarea hotărârii trebuie să demonstreze că părțile au fost efectiv ascultate (*Tatishvili c. Rusiei*) și că instanța a examinat în mod real mijloacele de probă și argumentele invocate (*Perez c. Franței*).

4.4. Potrivit art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele reprezintă elemente de fapt obținute în condițiile legii, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, a vinovăției și a altor împrejurări relevante pentru justa soluționare a cauzei. În conformitate cu art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă este apreciată sub aspectul pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar probele în ansamblu – din perspectiva coroborării lor, judecătorul formându-și convingerea în mod obiectiv, pe baza examinării integrale a materialului probator și în conformitate cu legea.

4.5. *Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Dumitru Cebotari îşi recunoaşte vina în comiterea infracţiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente şi concludente cu privire la caracterul infracţional al faptei comise, cât şi a vinovăţiei acestuia în comiterea infracţiunii, la faza urmăririi penale fiind administrate următoarele probe, care au fost acceptate de inculpat în şedinţă de judecată:*

- *Declarațiile martorului Ștefan Izbaș,* potrivit căruia, la acel moment era angajat al Penitenciarului nr.8 - Bender, iar la data de 15 august 2025, conform indicației șefului său Vadim Godină, a efectuat percheziția inopinată în sectorul nr.1, în blocul nr.2, la etajul 1A, în celula 6/1. Când au intrat în celulă, deținuții dormeau, iar la cerința de a se trezi, nu se supuneau. Colegii au început percheziția, iar colegul său Radu Stog a observat pe abdomenul deținutului Dumitru un obiect asemănător cu un telefon și imediat l-a luat, după care s-a apropiat de el și i-a transmis camera video pentru a filma mai departe, după care a plecat la Unitatea de Gardă pentru a preda obiectul ridicat (f.d.73-75);

- *Declarațiile martorului Adrian Câruntu*, care a comunicat că, la data de 15 august 2025, conform indicației șefului său Vadim Godină, au efectuat percheziția planificată în sectorul nr. 1, în blocul nr.2, la etajul 1A, în celula 6/1. Au ajuns la locul indicat în jurul orei 8 și 45 min., iar toți deținuții dormeau. Cerința de a se trezi a fost ignorată și peste aproximativ 10-15 minute, colegul Radu Stog s-a apropiat de el și i-a arătat obiectul ridicat de la deținutul Dumitru Cebotari, apoi l-a condus pe acel deținut în izolatorul disciplinar și a predat obiectul ridicat.

Telefonul mobil era de model „*Samsung*” cu două cartele SIM ale operatorului de telefonie mobilă „IDC” (f.d.77-79);

- *Declarațiile martorului Stog Radu,* care a comunicat că, la data de 15 august 2025, conform indicației șefului său Vadim Godină, au efectuat percheziția planificată în sectorul nr.1, în blocul nr.2, la etajul 1A, în celula 6/1. Au ajuns la locul indicat în jurul orei 8 și 45 min., când toți deținuții dormeau. Cerința de a se trezi a fost ignorată, precum a fost ignorată și cerința de a preda benevol obiectele interzise. S-a apropiat de deținutul Dumitru, care dormea și l-a atins pe umăr. Acesta s-a trezit și în timpul când s-a întors pe spate, el a observat după bata șorților un obiect asemănător cu un telefon mobil, pe care deținutul încerca să-l ascundă cu mâna. El imediat a luat obiectul, care s-a dovedit a fi un telefon mobil de model *„Samsung*”. După aceasta, a raportat șefului de grup Căruntu A. și a predat camera video unuia dintre colegi și a mers la Unitatea de Gardă să predea telefonul depistat și l-a condus pe deținutul Dumitru în izolatorul disciplinar (f.d.81-84);

- *Procesul verbal de percheziție din 15 august 2025*, cu anexă foto, efectuată în sectorul nr. 1, blocul nr. 2A, prin care s-a ridicat de la Dumitru Cebotari un telefon mobil de model *„Samsung*”, cu două carteke SIM ale operatorului *„IDC*” și alt operator necunoscut (f.d.6-8);

- *Procesul-verbal de examinare a mijlocului material de probă din 26 august 2025*, prin care a fost cercetat purtătorul de informație tehnico-electronică DVD-R, cu o secvență video fixată la 15 august 2025 în cadrul percheziției, ridicat de la angajatul instituției penitenciare Vadim Godină. În cadrul examinării s-a identificat un fișier video cu denumirea „*2025_0815_085907_001*”, care a fost accesat prin intermediul aplicației „*VLC Media Player*” având o durată video de 00:05:01. La începutul înregistrării video, în colțul de jos este indicată ora „*08:59*” și data de „*2025/08/15*”, fiind relevați angajații de penitenciarului în momentul când au intrat în celulă. Ulterior, s-a depistat în partea stângă, unde sunt persoane de sex masculin, din care, trei persoane dorm în pat, iar două persoane stau așezați pe pat. Vizavi de ei mai sunt două persoane, din care unul dormea și altul ședea. La ora „*08:59:52*”, angajatul cu camera „*body*” care filma percheziția, s-a apropiat de patul din mijloc, unde dormea deținutul, pe partea dreaptă a corpului cu fața la perete. Ultimul era îmbrăcat numai în șorți și în acest moment se atestă cuvintele din partea angajatului „*Dima, Dima, Dima, trezește-te mă, auzi*”. În acel moment, persoana de sex masculin, care dormea, încet s-a întors cu fața la angajat, fiind cu poziția pe spate, iar în momentul întorcerii, se observă un obiect de culoare neagră asemănător cu un telefon mobil, pe care deținutul menționat mai sus, îl ținea la brâu în șorți, iar mâna dreapta este deasupra. Ca urmare, în acel moment colaboratorul penitenciarului brusc a luat din șorți un obiect asemănător cu un telefon mobil și a transmis altui angajat camera video „*body*” pentru a documenta cazul dat, iar apoi au fost percheziționați alți deținuți (f.d.13-16);

- *Procesul-verbal de examinare a obiectului din 27 noiembrie 2025*, prin care a fost cercetat telefonul mobil de model „*Samsung*” cu două cartele „*IDC*”, care a fost accesat prin introducerea codului pin „1996”, dobândit prin informație operativă, fiind ulterior stabilit nr. De IMEI-1: ***** și IMEI-2: *****. La accesarea aplicației date, apare la data de 13 august ultimele apeluri efectuate de pe telefonul mobil dat pe nr. +37362012526 la orele 18:11 și la ora

18:12. La data de 12 august 2025, au fost efectuate apeluri pe nr. +37377529878, 060165278, +37377529878. La data de 11 august 2025 s-au efectuat apeluri pe nr. 068903671, pe numele „*Турку*” cu nr. +905357862770, pe nr. +33155987236 și pe nr. +46257911054. Accesând aplicația „*Telegram*”, apare necesitatea de introducere a codului PIN, dar încercând codul „*1996*”, acesta este incorect. Accesând aplicația rețelei de socializare „*facebook*”, apare întrarea în pagina personală pe numele „*Дима Чеботарь*”. Accesând aplicația „*Messenger*”, apare conversația de pe pagina persoanală „*Дима Чеботарь*”, unde sunt conversații cu o persoană de sex feminin cu numele „*Olga Isakova*”. În ultima conversație, „*Дима Чеботарь*” indică cuvintele „*поцарапал*”, „*руку стеклом от часов*”, „*когда мусора телефон забрали*”, „*Чтоб они отдали его*”, „*Я жалею*”, „*прости*”. Accesând conversația cu contactul „*Евгения Александровна*”, apare convorbirea între ea și „*Дима Чеботарь*”, în care el scrie „*Приветик*”, „*как делишьки*” și „*Евгения Александровна*” îi răspunde: „*Приветик Отлично*”, „*У тебя как?*”, la ce „*Дима Чеботарь*” afirmă „*Хорошо как в тюрьме*”. Alte conversații nu reprezintă interes. Accesând aplicația „*Google Foto*” din partea dreaptă de sus, apare pagina cu numele „*Ян Дима*” cu poșta electronică „*chebotar.199482@gmail.com*”, iar mai jos sunt pozele cu caracter personal a persoanei de sex masculin care este Cebotari Dumitru. Totodată, la data de 15 august 2025, la ora 2 și 46 min. sunt filmate două secvențe video într-o încăpere întunecată unde sunt înregistrați pe video persoane de sex masculin tatuați, care sunt fără maiouri și care consumă din pahare o substanță lichidă de culoarea cafenie închisă, iar totodată se deplasează haotic ascultând muzică la volum înalt. La fel, sunt capturi de ecran a conversațiilor prin aplicația „*whatsapp*”. La data de 13 august 2025 sunt trei poze cu o persoană de sex masculin cu torsul gol, care este Dumitru Cebotari. La data de 12 august 2025 este făcută captura de ecran de pe harta „*Google Maps*” al teritoriul Penitenciarului nr. 8 - Bender. La data de 8 august 2025 sunt poze cu persoane de sex masculin care au efectuat un selfie într-o încăpere și pe ușa din spate este inscripția „*Celula*”. Analizând pozele date din anul 2015 până în 2025, sunt poze cu caracter personal ale lui Cebotari Dumitru. Accesând aplicația „*Google*” din partea dreaptă de sus, apare pagina personală cu numele „*Ян Дима*” cu poșta electronică „*chebotar.199482@gmail.com*”. Accesând aplicația „*Tik Tok*” din partea dreaptă de jos, apare profilul cu numele „*@dima 777*” cu imaginea foto din pagina „*Google*”. Accesând aplicația „*Instagram*”, apare pagina personală cu numele „*Дима Чеботарь*”, cu nickname „*dima 777*”. În conversații din aplicația „Instagram” apar la data de 15 august 2025, de la ora 21 și 08 min. până la ora 23 și 10 min. conversația între contactele „*Дима Чеботарь*” și „*vika 1996*”. Accesând conversația cu o persoană cu numele „*Rada 12345*” la data de 15 august 2025, la ora 2 și 10 min., a fost efectuat un apel video. În aplicația „Viber” nu este nici o conversație, ci doar numele „Grek” cu nr. +37378278983 (f.d.104-116);

Mijloace materiale de probă:

- *suportul optic DVD-R cu* înregistrarea video din 15 august 2025, ridicat de la angajatul Penitenciarului nr. 8 - Bender, Vadim Godină la 25 august 2025 (f.d.11), care a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă prin ordonanţa ofiţerului de urmărire penală Stanislav Iachimenco din 26 august 2025 (f.d.12) şi anexat la cauza penală;

*- un telefon mobil de model „Samsung” cu nr. de IMEI-1: ***** și IMEI-2: *****, cu două cartele ale operatorului „IDC”*, care au fost recunoscute în calitate de corpuri delicte şi anexate la cauza penală prin ordonanţa ofiţerului de urmărire penală Stanislav Iachimenco din 11 septembrie 2025 (f.d.21) și se păstrează la cauza penală.

4.6. În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

4.7. La caz, instanţa mai susţine că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, deoarece această problemă trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național *(Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83)*, iar atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri *(Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62)*.

4.8. Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părţilor la cercetarea probei*.

Astfel, instanţa a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunţate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziţie clară, prin care au renunţat expres la anumite garanţii procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

4.9. Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanţele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

4.10. Respectiv, verificând respectarea condiţiilor prevăzute de Codul de procedură penală şi declaraţiile inculpatului Dumitru Cebotari, prin care a recunoscut fapta imputată, în coraport cu probele administrate la urmărire penală, instanţa statuează că a avut loc fapta prejudiciabilă, a fost săvârşită de inculpat cu vinovăţie şi este încadrată în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate infra.

4.11. Instanţa notează că potrivit declaraţiilor angajatului instituției penitenciare nr. 8 – Bender, Ștefan Izbaș, se confirmă efectuarea percheziției inopinate la data de 15 august 2025 în celula 6/1 și faptul că obiectul asemănător cu un telefon mobil a fost depistat direct asupra deținutului Dumitru Cebotari, pe corpul acestuia. Ridicarea imediată a obiectului demonstrează

respectarea procedurii legale. Acesta confirmă deținerea fizică nemijlocită a telefonului mobil de către inculpat în interiorul penitenciarului.

4.12. În mod similar, martorul Adrian Cârunțu iterează circumstanțele percheziției și faptul că telefonul mobil de model *„Samsung*”, cu două cartele SIM, a fost ridicat de la deținutul Dumitru Cebotari, care ulterior a fost condus în izolatorul disciplinar. Declarațiile sunt concordante cu cele ale altor angajați și susțin caracterul cert al identificării inculpatului ca persoană de la care a fost ridicat obiectul interzis.

4.13. Astfel, și martorul Radu Stog a descris în detaliu momentul depistării telefonului, indicând că acesta se afla ascuns în șorții inculpatului, iar Dumitru Cebotari încerca să îl acopere cu mâna. Această conduită relevă intenția de a disimula posesia obiectului interzis, demonstrând păstrarea conștientă și intenționată a telefonului mobil de către inculpat, precum și a conștientizării caracterului ilicit al deținerii acestui bun.

4.14. În continuare, aceste circumstanțe se identifică prin conținutul procesului-verbal de percheziție din 15 august 2025, întocmit cu respectarea cerințelor procedurale și însoțit de anexă foto, consemnează ridicarea telefonului mobil de la Dumitru Cebotari, indicând modelul și existența a două cartele SIM. Astfel, constituie o probă scrisă oficială a deținerii ilegale a telefonului mobil în penitenciar.

4.15. La fel, în rezultatul examinării suportului optic cu înregistrarea video, este suprins momentul efectiv al depistării telefonului asupra inculpatului, inclusiv poziția exactă a acestuia la Dumitru Cebotari și intervenția imediată a angajatului penitenciarului. Imaginile sunt clare și concordante cu declarațiile martorilor. Și această probă reprezintă probă obiectivă și incontestabilă a păstrării telefonului mobil de către inculpat.

De asemenea, după examinarea detaliată a telefonului mobil, autorizată de judecătorul de instrucție, s-a demonstrat nu doar păstrarea, ci și folosirea activă a acestuia anume de către inculpat, prin accesarea aplicațiilor de comunicare (*Telegram, Facebook, Messenger, Instagram, TikTok*), în care erau înregistrate anume datele de identitate ale inculpatului. La fel, se confirmă efectuarea de apeluri telefonice în perioada anterioară percheziției și existența conturilor și conversațiilor asociate direct cu identitatea inculpatului (*„Дима Чеботарь”*). Subsecvent, faptul utilizării telefonului anume de inculpat reiese și din pozele existente în acest telefon, cu persoana inculpatului, precum și din mesajele trimise. Aceste aspecte indică conștientizarea caracterului ilegal al deținerii și demonstrează folosirea repetată, personală și exclusivă a telefonului mobil de către inculpat în mediul penitenciar.

4.16. La rândul său, inculpatul Dumitru Cebotari recunoaște integral fapta, confirmând că a acceptat procurarea telefonului mobil în penitenciar, l-a deținut timp de aproximativ o lună, l-a folosit personal și cunoștea caracterul interzis al deținerii telefonului sau al cartelelor SIM în penitenciar. Instanța apreciază recunoașterea faptelor și a vinei ca fiind liberă, sinceră și concordantă cu întregul probatoriu administrat și analizat mai sus.

4.17. În continuare, instanţa statuează că potrivit art. 93 alin. (3) din Codul de procedură penală, elementele de fapt pot fi folosite în procesul penal ca probe dacă au fost obţinute de

organele de control de stat, organul de urmărire penală, inclusiv de organul de constatare sau de altă parte în proces, cu respectarea prevederilor prezentului cod, la caz,

Astfel, instanţa reţine incidente prevederile art. 273, alin. (6) din Codul de procedură penală, procesul-verbal cu privire la constatarea infracţiunii este asimilat unui denunţ conform art.262 din prezentul cod şi nu poate fi supus controlului pe calea contenciosului administrativ. La rândul său, conform prevederilor art. 273 alin. (1) lit. f) din prezentul cod, organe de constatare reprezintă și /…/ funcţionarii publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare – pentru infracţiuni comise în locurile de detenţie, în timpul escortării sau în legătură cu punerea în executare a sentinţelor de condamnare; de asemenea şefii instituţiilor curative de specialitate – în cazurile referitoare la persoane cărora le sânt aplicate măsuri de constrîngere cu caracter medical. Conform alin. (3) al ultimului articol, actele de constatare întocmite conform prevederilor alin.(2), împreună cu mijloacele materiale de probă, se predau, în termen de 24 de ore, de către organele de constatare din cadrul poliţiei, Poliţiei de Frontieră, Centrului Naţional Anticorupţie, Serviciului Fiscal de Stat şi Serviciului Vamal – organelor de urmărire penală corespunzătoare constituite conform legii în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Centrului Naţional Anticorupţie, Serviciului Fiscal de Stat şi Serviciului Vamal, iar de către celelalte organe de constatare – procurorului, pentru începerea urmăririi penale.

4.18. Prin urmare, în acest caz, a fost întocmit procesul verbal de constatare a infracțiunii de către ofițerul principal din cadrul Penitenciarul nr. 8 - Bender, Vadim Godină, care este un funcționar public cu statut special din penitenciar, iar cazul a fost înregistrat în Registrul nr. I cu privire la infracţiuni al IP Bender (f.d.3), fiind astfel sesizat organul de urmărire penală.

La fel, în conformitate cu prevederile alin. (2) din art. 273 a Codului de procedură penală, angajatul poliţiei are dreptul, în condiţiile prezentului cod, să ridice corpurile delicte, să dispună efectuarea constatărilor tehnico-științifice şi să efectueze orice alte *acţiuni care nu suferă amânare*, cu întocmirea proceselor-verbale, în condiţiile prevăzute de art. 260–261 din prezentul cod, în care se vor consemna acţiunile efectuate şi circumstanţele constatate, iar actele de constatare întocmite de aceste organe *constituie mijloace de probă*. În acest mod, actele întocmite de organul de constatare, inclusiv procesul verbal cu privire la percheziție, se consideră că a fost întocmit cu respectarea rigorilor de drept expuse anterior şi este reţinut de instanţă drept un mijloc de probă pertinent, util și concludent. Mai mult, apărarea nu a obiectat în privința probelor adminstrate de organul de constatare.

4.19. Instanța reține că, în pofida administrării mijloacelor de probă care confirmă comiterea faptei infracționale de către inculpat, acesta a recunoscut vinovăția pentru fapta imputată și a oferit declarații atât în faza urmăririi penale, cât și în ședința de judecată. Sub acest aspect, instanța apreciază că declarațiile unei persoane pot prezenta variații nesemnificative în funcție de particularitățile individuale, modul de exprimare sau intervalul de timp scurs de la producerea evenimentelor, fără ca aceste diferențe minore să afecteze esența informației relatate ori valoarea probatorie a declarațiilor, atunci când acestea sunt constante în elementele lor esențiale și sunt confirmate prin alte probe.

Astfel, instanța consideră veridică informația furnizată de inculpat, care confirmă integral cele reținute în rechizitoriu și se coroborează cu mijloacele de probă administrate în faza urmăririi penale, or veridicitatea reprezintă concordanța dintre datele de fapt examinate de organele judiciare și realitatea obiectivă pe care aceste informații o reflectă. În acest caz, declarațiile inculpatului Dumitru Cebotari, apreciate în ansamblu cu celelalte probe, stabilesc existența faptei infracționale, certitudinea comiterii acesteia de către persoana acuzată și săvârșirea faptei cu vinovăție.

Instanța mai constată că inculpatul și-a menținut o poziție procesuală consecventă, recunoscând fapta atât la urmărirea penală, cât și în fața instanței, relatarea circumstanțelor fiind una coerentă și compatibilă cu datele obiective ale cauzei, de natură a denota cunoașterea directă a evenimentelor. Totodată, instanța apreciază declarațiile inculpatului prin prisma art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, care conferă acestora o valoare probantă condiționată de confirmarea prin alte probe. În cauza de față, depozițiile inculpatului se coroborează cu celelalte mijloace de probă administrate, relevante și concludente, demonstrând comiterea faptei infracționale cu vinovăție.

4.20. ***Cu privire la încadrarea juridică în baza art. 322 alin. (3) din Codul penal***, instanța notează că potrivit ordonanței de punere sub învinuire şi a rechizitoriului, acțiunile lui Dumitru Cebotari au fost încadrate juridic în baza art. 322 alin. (3) din Codul penal.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

4.21. Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993*” CtEDO a statuat că o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Prin urmare, verificând respectarea condiţiilor prevăzute de art.364[1] din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanţa a constatat că inculpatul recunoaşte în totalitate fapta indicată în rechizitoriu, acțiunile căruia instanţa le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din art. 322 alin. (3) din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

4.22. Respectiv, instanţa notează că în acest caz de învinuire, s-a atentat la *obiectul juridic special* al infracţiunii, care rezultă din relaţii sociale cu privire la primirea sau folosirea în instituţiile în condiţii de legalitate a obiectelor către persoanele deţinute în instituţii penitenciare şi respectiv, *obiectul material* îl constituie în acest caz telefonul mobil, ale căror deținere în penitenciar este strict interzisă.

Or, lista completă a obiectelor, produselor alimentare şi lucrurilor interzise în penitenciar, este stabilită în anexa 7 din Statutul executării pedepsei de către condamnaţi, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 583 din 26 mai 2006, din care la pct. 17 se identifică inclusiv *"aparate de fotografiat, materiale foto, substanţe chimice pentru developare, aparate de luat vederi, aparate audio-vizuale cu capacitate de înregistrare, mijloace de legătură (telefoane, telefoane mobile, radiotelefoane şi staţii radio), precum şi accesoriile acestora"*, pe când lista obiectelor permise se atestă în anexa nr. 6 a aceluiași statut. Mai mult, chiar din norma penală incriminată, reiese faptul sancționării persoanelor pentru folosirea și primirea telefoanelor mobile și/sau a cartelelor SIM în aceste instituții.

4.23. Analizând *latura obiectivă* a componenței de infracțiune incriminată lui Dumitru Cebotari, instanța de judecată subliniază că aceasta se exprimă în acțiunea de primire, eventual tăinuită de un control, precum și a folosirii de persoanele deţinute în instituţiile penitenciare a a telefoanelor mobile, a cartelelor SIM şi a altor dispozitive de comunicare la distanţă (*radiotelefoane, staţii radio, computere, tablete*), precum şi a subansamblelor sau a accesoriilor pentru acestea.

La caz, *primirea* propriu-zisă înglobează faptul intrării efective a telefonului mobil, a cartelei SIM ori a altui dispozitiv de comunicare în posesia sau la dispoziția persoanei deținute, cu consimțământul acesteia, indiferent de durata sau modalitatea de deținere.

Instanța subliniază că în sensul primirii, ar intra și dobândirea controlului de fapt asupra obiectului (*chiar temporar*), acceptarea obiectului de către deținut, nefiind necesară folosirea efectivă a dispozitivului, precum și nu este relevant cine a transmis obiectul (*alt deținut, vizitator, angajat sau printr-o aruncare peste gard etc.*).

Mai mult, nu contează dacă obiectul este funcțional sau defect, atât timp, cât este destinat comunicării sau este un subansamblu/accesoriu prevăzut de normă.

Ulterior, în cazul *folosirii* bunului, aceasta este o modalitate care nemijlocit succede fapta de primire a bunului și se explică prin utilizarea efectivă, directă sau indirectă, a dispozitivului de comunicare, în scopul realizării sau facilitării comunicării la distanță ori al exploatării funcțiilor acestuia. Ca elemente esențiale include activarea sau utilizarea funcțională a dispozitivului, nefiind obligatoriu ca folosirea să fie de durată sau repetată și este suficient un singur act de utilizare.

Drept exemplu, pot servi efectuarea sau primirea unui apel, transmiterea sau recepționarea de mesaje SMS, audio, video, accesarea internetului, a aplicațiilor de comunicare, folosirea telefonului ca hotspot, cameră și reportofon, utilizarea cartelei SIM în alt dispozitiv, folosirea indirectă (*ex.: dictarea unui mesaj unei alte persoane care operează dispozitivul*). În subsidiar, folosirea presupune posesia de fapt, dar nu neapărat proprietatea, iar lipsa convorbirii finalizate nu exclude folosirea (*„formarea numărului", redactarea unei mesaj netrimis etc.*).

La rândul său, infracţiunea incriminate este una formală, care s-a consumat din momentul primirii și folosirii continue de către persoana deţinută în Penitenciarul nr. 8 din mun. Bender, Dumitru Cebotari a telefonului mobil și a cartelelor SIM până la încetarea acestor acțiuni care au survenit la data percheziției laturii obiective, indiferent de modul cum au fost obținute de inculpat aceste bunuri interzise, conturând astfel latura obiectivă a infracţiunii.

4.24. Sub aspectul *laturii subiective*, instanţa conchide că inculpatul a acționat cu vinovăție în modalitatea intenției directe şi în acest caz, conform dispozițiilor art. 17 din Codul penal, întrucât a prevăzut rezultatul faptei sale, l-a urmărit şi a acceptat posibilitatea producerii lui prin săvârșirea faptei prejudicibiale.

Or, instanţa subliniază că intenția de a primi și folosi obiectele date o reprezintă dorința sa şi planul inculpatului care a declanșat acțiuni premărgătoare în acest sens, cum ar fi dobândirea telefonului sau a cartelelor SIM, utilizarea lor în convorbiri cu bună-știință, efectuarea pozelor etc., de altfel după cum confirmă şi personal inculpatul în cadrul audierii sale în faţa instanţei.

4.25. Din punct de vedere al calităţii de *subiect* al infracţiunii, instanţa statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responabilă, care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 16 ani, iar la caz, instanţa atestă că inculpatul Dumitru Cebotari a fost identificat prin extrasul din Registrul de Stat al Populaţiei (f.d.23) şi este născut pe 22 iunie 1994, fiind la evidenţa medicului psihiatru și narcolog din cadrul instituției penitenciare, cu diagnoza *"Tulburări de personalitate"* (f.d.27), întrunind semnele subiectului infracţiunii incriminate.

4.26. *Aşadar,* instanţa de judecată consideră că Dumitru Cebotari poate fi condamnat pentru comiterea infracțiunii incriminate, reieşind din considerentele enumerate *supra*, precum şi din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale, care au fost considerate ca fiind pertinente, concludente și veridice.

Aceste probe, în ansamblul lor, coroborează și se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpatul *Dumitru Cebotari* a săvârşit fapta pentru care a fost acuzat, conform încadrării juridice aduse în rechizitoriu şi a comis-o cu vinovăţie sub forma intenţiei directe.

Astfel, în cadrul examinării circumstanţelor cazului şi probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracţiunii în acţiunile inculpatului şi nu au fost stabilite circumstanţe care să înlăture caracterul penal al faptei, iar prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea lui Dumitru Cebotari la răspundere penală.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

5.1. De către acuzatorul de stat Aliona Prohorenco, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Dumitru Cebotari vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, cu stabilirea prin prisma art. 80^1 din Codul penal a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 322 alin. (3) din Codul penal, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Totodată, procurorul a solicitat aplicarea art. 85 din Codul penal, cu adăugarea la prezenta pedeapsă, a părții neexecutate a sancțiunii aplicate prin decizia Curții de Apel Centru din 23 ianuarie 2025 și să-i fie stabilită o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 7 ani și 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, calculând termenul executării de la data pronunțării prezentei sentințe.

5.2. Apărătorul Leonid Cuniţîn, care acţionează în interesele inculpatului, în dezbaterile judiciare a pledat pentru aplicarea unei pedepse minime prevăzută de norma incriminată.

5.3. Inculpatul Dumitru Cebotari, în cadrul ultimului cuvânt a reiterat că recunoaște vina și solicită aplicarea unei pedepse mai blânzi.

5.4. Potrivit art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât cele ale legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța este singura competentă să realizeze nemijlocit individualizarea pedepsei pentru infractor, având libertatea de a stabili felul, durata și cuantumul acesteia, cu respectarea regulilor și principiilor prevăzute de Codul penal. La individualizarea judiciară a pedepsei ce urmează a fi aplicată, instanța va avea în vedere dispozițiile art. 7 și art. 75 din Codul penal, respectiv modalitatea și împrejurările comiterii infracțiunii, gradul de pericol social al faptei, precum și circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală.

5.5. În conformitate cu art. 61 alin. (1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală reprezintă o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, aplicată în numele legii persoanelor care au săvârșit infracțiuni, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât de către acesta, cât și de către alte persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată trebuie să fie legală, echitabilă și corect individualizată, apt să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale, cu respectarea dispozițiilor părții generale și în limitele sancțiunii prevăzute de partea specială a Codului penal.

5.6. Instanța reține că pedeapsa este echitabilă atunci când impune infractorului lipsuri și restricții proporționale cu gravitatea faptei săvârșite și este suficientă pentru restabilirea drepturilor și intereselor victimei, ale statului și ale societății, afectate prin infracțiune. De asemenea, pedeapsa trebuie să fie capabilă să contribuie la corectarea condamnatului și la prevenirea comiterii de noi infracțiuni. Instanța mai constată că atât o pedeapsă excesiv de blândă, cât și una excesiv de aspră sunt contrare scopului legii penale, prima fiind lipsită de efect preventiv, iar cea de-a doua generând sentimente de nedreptate și neîncredere în actul de justiție.

În acest context, instanța subliniază că scopul pedepsei penale nu este unul retributiv sau vindicativ, ci realizarea unui just echilibru între gravitatea faptei și urmările acesteia, în acord cu principiile proporționalității și echității, urmărindu-se realizarea dreptății și nu răzbunarea față de cel vinovat.

5.7. Instanța concluzionează că pedeapsa aplicată în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv atât asupra inculpatului, cât și asupra altor persoane predispuse la comiterea unor fapte similare și va constitui o garanție a respectării drepturilor și libertăților fundamentale consfințite de Constituția Republicii Moldova și de legislația națională. La individualizarea pedepsei, instanța ține cont și de regula nr. 6 din Recomandarea nr. R (92) 16 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, potrivit căreia natura și durata sancțiunilor trebuie să fie proporționale cu gravitatea infracțiunii și cu situația personală a persoanei condamnate. Din examinarea normelor legale invocate, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și urmează a fi avute în vedere la stabilirea și aplicarea pedepsei.

5.8. Privind gravitatea infracţiunii prevăzute de art. 322 alin. (3) din Codul penal săvârşită de către inculpat, instanţa, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracţiunea, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracţiunilor mai puţin grave comise cu intenţie, care atentează la buna desfăşurare a executării pedepselor de condamnați și la condiţiile de deţinere, care limitează anumite drepturi şi stabilesc obligaţii persoanelor condamnate, perturbând activităţile socioeducative, de sancționare sau de stimulare, aplicabile persoanelor care execută o pedeapsă, atât cu titlu de sancțiune, cât și pentru resocializarea sa ulterioară.

În acest context, instanţa ţine să noteze că la data comiterii infracțiunii, cât şi în prezent, infracţiunea prevăzută de art. 322 alin. (3) din Codul penal, prevede o pedeapsă cu închisoare de *până la 5 ani*.

5.9. Totodată, instanța de judecată reține că Dumitru Cebotari a comis infracțiunea în lipsa unor circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 din Codul penal și în prezența circumstanței agravante prevăzute la art. 77 alin. (1) lit. a) din Codul penal - „*săvârşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară sau pentru alte fapte care au relevanţă pentru cauză*”. Instanța constată că inculpatul a fost condamnat pentru mai multe fapte, având antecedente penale nestinse, iar multitudinea faptelor comise anterior și condamnate prin mai multe acte judecătorești, sunt apreciate ca relevante pentru cauză, demonstrând predispunerea continuă a inculpatului de a comite infracțiuni și din alte domenii ale relațiilor sociale protejate de legea penală, decât cele din domeniul patrimoniului. Or, inculpatul a mai fost condamnat definitiv pentru infracțiuni prevăzute de art. 187 alin. (2) din Codul penal, de două ori în mod definitiv, executând la moment o pedeapsă (f.d.30-70). Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Dumitru Cebotari de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal, nu au fost stabilite.

5.10. Reieşind din opiniile participanţilor la proces, a materialelor dosarului penal şi din cele nominalizate *supra*, instanţa consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni de către condamnat este doar aplicarea unei pedepse sub forma închisorii, care

este una echitabilă în raport cu infracţiunea săvârşită. În acelaşi timp, nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

5.11. La acest aspect, instanța susține că inculpatul în mod cert a comis infracţiunea, perturbând în ansamblu modul de executare a unei pedepse penale de către condamnați, generând cheltuieli suplimentare angajaților care supraveghează modalitatea de executare legală de către condamnat a pedepselor, diminuând din scopul și efectele propuse prin hotărârea judecătorească de condamnare, prin care Dumitru Cebotari a fost sancționat. Mai mult, acesta demonstrează că este predispus în continuare să mai comită infracţiuni.

Pe de altă parte, instanța evidențiază din certificatul medical eliberat la 24 septembrie 2025, că starea sănătății lui Dumitru Cebotari este satisfăcătoare, iar potrivit certificatului din aceiași dată referitor la măsurile dispuse față de acesta, inculpatul a avut 5 măsuri disciplinare aplicate și nici una de stimulare (f.d.27-28). Totodată, din raportul de evaluare a acestuia, întocmit la 15 mai 2025, se afirmă că deținutul Cebotari Dumitru are un comportament pozitiv, manifestă interes la activitățile psiho-corecționale (f.d.29).

5.12. Astfel, raportat la conduita inculpatului dovedită pe întreg parcursul urmăririi penale şi cercetării judecătorești, la atitudinea față de faptele comise, la comportamentul său, dar şi luând în consideraţie faptul că inculpatul a desfăşurat o activitate infracţională în timp, permit instanţei de a concluziona şi faptul că corectarea şi reeducarea lui Dumitru Cebotari este posibilă doar aplicându-i o pedeapsă penală cu închisoare în limitele sancțiunii normelor penale incriminate, mai aproape de cuantumul mediu al sancţiunii aplicabile. Instanţa reţine astfel că inculpatul întrunește condițiile impuse de legislația în vigoare în vederea alegerii unei pedepse cu aflarea în detenţie, reieşind din prezenţa circumstanţelor expuse anterior, dar şi luând în consideraţie comportamentul inculpatului pe parcursul procesului penal, care impune alegerea unor sancţiuni exclusiv cu aflarea în detenţie.

5.13. Pe cale de consecinţă, instanţa evidenţiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privinţa acestuia a unei pedepse sub forma închisorii, în privinţa căreia apărătorul a obiectat parţial şi a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde.

Astfel, instanţa concretizează că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 364^1 din Codul de procedură penală, coroborat cu art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta *beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă* prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu *închisoare*.

În acest mod, la cazul dat, limitele pedepsei pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 322 alin. (3) din Codul penal, după aplicarea prevederilor prevederilor art. 364^1 din Codul de procedură penală și 80^1 alin. (1) din Codul penal, se modifică pedeapsa cu închisoare în limitele generale ale pedepsei cu închisoarea, *de la 3 luni* până la limita maximă *de 3 ani şi 9 luni*.

5.14. Prin urmare, instanţa va aplica inculpatului sancţiunea cu închisoare în limita medie, pe un termen de doi ani, în cazul infracţiunii prevăzute de art. 322 alin. (3) din Codul penal, luând în considerare circumstanțele expuse mai sus, circumstanța agravantă reținută și comportamentul inculpatului, care a pledat vinovat în procesul penal, această pedeapsă fiind suficientă pentru restabilirea echității sociale în acest caz, în care nu există o victimă și nu există alte prejudicii cauzate de inculpat, inclusiv alte cheltuieli suplimentare.

5.15. În acelaşi timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpatului, în conformitate cu art. 72 alin. (3) din Codul penal, dispune executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Concomitent, sentinţa va intra în vigoare la momentul pronunţării, dacă inculpatul nu este deținut legal într-o altă cauză penală.

5.16. Cu referire la solicitarea procurorului de cumulare a pedepselor în baza art. 85 din Codul penal, prin adăugarea pedepsei neexecutate, care a fost stabilită prin decizia Curții de Apel Centru la 23 ianuarie 2025, instanţa notează că în primul rând, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2024, în baza art. 187 alin. (2) lit. f) din Codul penal, inculpatul a fost condamnat la o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 5 ani, fără amendă, care în temeiul art. 90 din Codul penal, a fost suspendată condiţionat pe o perioadă de probațiune de 3 ani, fiind definitivă, dar contestată cu recurs la CSJ (f.d.57-66).

Ulterior, prin decizia Curții de Apel Centru din 23 ianuarie 2025, în baza art. 187 alin. (2) lit. b) și e) din Codul penal, inculpatul a mai fost condamnat la o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 5 ani, fără amendă, iar în temeiul art. 85 alin. (1) din Codul penal, la pedeapsa aplicată prin această decizie, s-a adăugat parțial deja și pedeapsa stabilită prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2024 de mai sus, fiindu-i stabilită o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de șase ani de închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, definitivă și irevocabilă. În acest caz, termenul executării pedepsei stabilită lui Dumitru Cebotari s-a calculat din data pronunțării deciziei, cu includerea în termenul de executare a perioadei de la 08 mai 2024 până la 23 ianuarie 2025 (f.d.30-42, 43-56).

Totodată, inculpatului Dumitru Cebotari i-a fost redusă cu 56 de zile, prin încheierea din 22 martie 2025, emisă de Judecătoria Căușeni, sediul Bender (s. Varnița), pedeapsa acestuia pentru perioada detenției de 287 de zile în Penitenciarul nr. 13 Chișinău, în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin prisma art. 473^4 alin. (4) Cod de procedură penală.

5.17. În același context, instanța mai evidențiază faptul că ulterior, prin sentinţa din 2 iulie 2025, emisă în dosarul nr. 1–2799/2024 de către Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani, în baza art. 187 alin. (2) lit. b) și e) din Codul penal, inculpatul a mai fost din nou condamnat la o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 4 ani, fără amendă, însă această sentință nu este definitivă, deoarece a fost contestată cu recurs la Curtea de Apel Centru.

Totuși, prin aceiași sentință din 2 iulie 2025, în temeiul art. 84 alin. (4) din Codul penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumulul parţial al pedepsei aplicate prin această sentinţă şi a pedepsei aplicate prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Centru din 23 ianuarie 2025,

redusă cu 56 de zile prin încheierea Judecătoriei Căușeni (sediul Bender) din 22 mai 2025, lui Dumitru Cebotari i s-a stabilit o altă pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Termenul executării pedepsei de către Dumitru Cebotari s-a calculat de la data pronunţării sentinţei, iar durata pedepsei executate în temeiul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Centru din 23 ianuarie 2025, s-a inclus în acest nou termen al sancțiunii cu închisoare (f.d.67-70).

5.18. La fel, prin notificarea Penitenciarului nr. 13 - Chișinău nr. 5/15637 din 26 decembrie 2025 (f.d.144), se informează instanța că Dumitru Cebotari este condamnat prin decizia Curții de Apel Centru din 23 ianuarie 2025 și prin sentința din 2 iulie 2025, dar ultima nu este definitivă și nu conține o dispoziție referitoare la măsura preventivă aplicată. La fel, pedeapsa a fost redusă cu 56 de zile, iar în cazul unei condamnări, solicită aplicarea prevederilor art. 84 alin. (4) sau după caz, art. 85 din Codul penal.

5.19. Astfel, instanța constată că sancțiunea aplicată prin decizia Curții de Apel Centru din 23 ianuarie 2025, în baza art. 187 alin. (2) lit. b) și e) din Codul penal a fost deja cumulată inculpatului prin sentința din 2 iulie 2025, care însă nu este definitivă, fiind contestată cu recurs la Curtea de Apel Centru. În asemenea circumstanțe, prin prezenta sentință, instanța nu poate lua în considerare partea neexecutată a pedepsei stabilite prin decizia Curții de Apel Centru din 23 ianuarie 2025, care deja este inclusă în noua sancțiune impusă prin sentința din 2 iulie 2025. Subsecvent, ultima nu a devenit definitivă și nici nu a fost anulată de o instanță ierarhic superioară, nefiind pusă în executare. Respectiv, ultima sancțiune în cuantum de opt ani, nu poate fi cumulată cu pedeapsa stabilită prin prezenta sentință și nici nu poate fi dedusă partea neexecutată din aceasta, deoarece nu a rămas definitivă.

5.20. Din acest motiv, pentru a înlătura eventuale inadvertențe la modalitatea în care se va executa pedeapsa și a exclude atât sancționarea dublă cu închisoare a inculpatului, cât și o cumulare dublă eronată a perioadelor de detenție, la care a fost condamnat Dumitru Cebotari, pe de o parte prin sentința din 2 iulie 2025 și pe de altă parte, eventual prin prezenta sentință, instanța consideră necesar și va lăsa fără soluționare demersul procurorului, precum și cel al instituției penitenciare, prin care solicită adăugarea părții neexecutate din pedeapsa aplicată inculpatului anterior, prin decizia Curții de Apel Centru din 23 ianuarie 2025.

Cu privire la măsura preventivă.

6.1. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

6.2. În contextul dezbaterilor judiciare procurorul, inculpatul şi apărătorul nu s-au expus pe marginea aplicării sau menţinerii măsurilor preventive în privinţa lui Dumitru Cebotari și nu au solicitat aplicarea unei asemenea măsuri.

6.3. Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinţei, instanţa statuează că inculpatul Dumitru Cebotari nu se află sub imperiul unei măsurii preventive, însă este deținut în calitate de condamnat într-o altă cauză penală.

Potrivit informației reținute din conținutul deciziei instanței de apel din 23 ianuarie 2025, cât și din informația obținută de la instituția penitenciară, inculpatul execută pedeapsa în calitate de condamnat în altă cauză de la 8 mai 2024. Prin urmare, la data pronunțării prezentei sentințe pe 20 ianuarie 2026, condamnatul a executat efectiv un an, opt luni și 12 zile de detenție din pedeapsa de șase ani, stabilită la 23 ianuarie 2025. Termenul rămas de executat este mai mare de 4 ani și 3 luni, din care mai urmează să fie reduse 56 de zile, conform încheierii din 22 martie 2025, emisă de Judecătoria Căușeni, sediul Bender (satul Varnița). În eventualitatea menținerii de instanța de recurs a sentinței din 2 iulie 2025, acest termen ar fi și mai mare.

6.4. În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, *din oficiu* sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea*, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului. Potrivit prevederilor art. 175 din Codul de procedură penală, măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă/anumite acţiuni negative asupra desfăşurării procesului penal, securității și ordinii publice sau asupra *asigurării executării sentinţei* constituie măsuri preventive.

Măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre *asigurarea de către instanţă a executării sentinţei*.

6.5. În aceste circumstanţe, instanţa consideră că suntem în prezenţa cazului, când aplicarea unei măsuri preventive faţă de inculpatul Dumitru Cebotari ar fi ineficientă, deoarece ultimul execută deja o pedeapsă penală în închisoare. Astfel, instanța nu observă nici un risc al imposibilității executării prezentei sentințe în lipsa unei măsuri preventive, chiar și în eventualitatea contestării cu recurs a sentinței. Prin urmare, instanța nu va aplica nici o măsură preventivă inculpatului, până la rămânerea definitivă a sentinței.

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

7.1. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte, în privinţa cărora procurorul a solicitat restituirea telefonului mobil la cauza penală disjunsă nr. 2025050211, la care inculpatul şi apărătorul acestuia nu s-au expus.

7.2. Cu referire la corpurile delicte şi alte mijloace materiale de probă, instanţa iterează că prin ordonanţele organului de urmărire penală au fost recunoscute în calitate de mijloace materiale de probă şi anexate la materialele cauzei penale:

- *suportul optic DVD-R cu* înregistrarea video din 15 august 2025, ridicat de la angajatul Penitenciarului nr. 8 - Bender, Vadim Godină la 25 august 2025 (f.d.11), care a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă prin ordonanţa ofiţerului de urmărire penală Stanislav Iachimenco din 26 august 2025 (f.d.12) şi anexat la cauza penală;

- *un telefon mobil de model „Samsung” cu nr. de IMEI-1: ***** și IMEI-2: *****, cu două cartele ale operatorului „IDC”*, care au fost recunoscute în calitate de corpuri delicte şi

anexate la cauza penală prin ordonanţa ofiţerului de urmărire penală Stanislav Iachimenco din 11 septembrie 2025 (f.d.21) și se păstrează la cauza penală.

7.3. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 1), 4) şi 5) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte şi uneltele care au servit la săvârşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective *sau nimicite*. Tot, celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sânt identificaţi, *se trec în proprietatea statului*. Totodată, documentele care constituie corpuri delicte, rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

Din conţinutul prevederilor art. 157 alin. (1) din Codul de procedură penală denotă că constituie mijloc material de probă documentele în orice formă *(scrisă, audio, video, electronică etc.)* care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză. Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul de procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Conform art. 164 din Codul de procedură penală, înregistrările audio sau video, fotografiile, mijloacele de control tehnic, electronic, magnetic, optic şi alţi purtători de informaţie tehnico-electronică, dobândite în condiţiile prezentului cod, constituie mijloace de probă dacă ele conţin date sau indici temeinici privind pregătirea sau săvârșirea unei infracţiuni şi dacă conţinutul lor contribuie la aflarea adevărului în cauza respectivă.

7.4. Elucidând cele expuse *supra*, se concluzionează că, la materialele cauzei penale, purtătorul de informație tehnico-electronică de tip DVD-R, pe care sunt stocate imagini video, a fost ridicat şi recunoscut în calitate de mijloc material de probă, se păstrează în original, este util cauzei penale, iar păstrarea sa este permisă de norma de drept și necesară reieșind din circumstanțele de fapt și de drept stabilite în procesul penal. Astfel, urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

7.5. Concomitent, instanța subliniază că corpurile delicte nominalizate *supra* şi anume, un telefon mobil de model *„Samsung*” cu nr. de IMEI-1: ***** și IMEI-2: *****, cu două cartele ale operatorului *„IDC*”, care se păstrează la cauza penală, au constituit obiectul material al infracţiunii, nu au un proprietar legal și ar urma să fie trecute în proprietatea statului, deoarece prezintă o valoare materială și nu există o cerere de restituire a acestora din partea unui asmenea proprietar.

Totuși, instanța atestă că prin ordonanța procurorului din 28 noiembrie 2025 (f.d.123), din prezenta cauză penală, urmărirea penală a fost disjungată într-o procedură separată în baza art. 322 alin. (1) din Codul penal, fiindu-i atribuit nr. 2025050211. Respectiv, instanța relevă că telefonul mobil și cartelele SIM constituie obiectul material la infracțiunii date și pot reprezenta probe necesare inclusiv în acest proces disjungat, la care s-a referit procurorul. Din aceste

motive, instanţa va lăsa fără soluţionare soarta acestor corpuri delicte, până la examinarea cauzei penale nr. 2025050211 și le va restitui pentru păstrare în continuare la această cauză, din momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe.

Cu privire la cheltuielile judiciare și latura civilă.

8.1. Cu referire la cheltuielile judiciare, instanța de judecată reține, că în şedinţă de judecată, acuzarea de stat nu a solicitat încasarea din contul inculpatului în beneficiul Statului a unor bani cu titlu de cheltuieli judiciare, iar din conţinutul rechizitoriului, de asemenea, se excluda existențe unor cheltuieli în contextul efectuării acţiunilor de urmărire penală şi/sau a intrumentării cauzei penale. Din acest motiv, instanţa nu se va expune la acest subiect.

8.2. La fel, în contextul dezbaterilor judiciare, procurorul, apărătorul și inculpatul nu s-au expus în privința unei acţiunii civile și o asemenea cerere nu a fost depusă de alte persoane terțe. Mai mult, infracțiunea constatată, exclude de obicei prezența unei victime, fiind o faptă comisă în domeniul justiției și anume, la executarea pedepselor penale.

Astfel, în baza materialelor cauzei şi a declaraţiilor inculpatului în ședința instanței de judecată, în conformitate cu prevederile articolelor 72 şi 80^1 alin. (1) din Codul penal, articolelor 162, 329, 340, 364^1, 384, 385, 387, 389, 392-398 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaşte vinovat **Cebotari Dumitru Vasile** în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 322 alin. (3) din Codul penal, se condamnă şi i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei se va calcula din momentul când prezenta sentință va deveni definitivă.

Măsura preventivă nu a fost aplicată lui Dumitru Cebotari la judecarea cauzei.

Mijloacele materială de probă: - un purtător de informație tehnico-electronică de tip DVD-R cu înregistrarea video din 15 august 2025, ridicat de la angajatul Penitenciarului nr. 8 - Bender, Vadim Godină la 25 august 2025, care se păstrează în original la materialele dosarului, se va deţine la cauza penală, pe toata perioada păstrării sale.

Soarta corpurilor delicte: - un telefon mobil de model *„Samsung*” cu nr. de IMEI-1: ***** și IMEI-2: *****, cu două cartele ale operatorului *„IDC*”, care se află la dosarul penal, se lasă fără soluţionare până la examinarea cauzei penale nr. 2025050211, la care se vor păstra aceste corpuri delicte, din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Căușeni, sediul Bender (satul Varnița), din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Președintele ședinței,
judecător */semnătura/* **Grigorii DAMASCHIN**

Copia corespunde originalului,
judecător *Grigorii DAMASCHIN*